

Liever sterven in Nederland dan teruggaan naar Guinee

Hongerstakinge asielzoekers in mei, in het detentiecentrum in Rotterdam. Rechts: sympathisanten betuigen diezelfde maand bij het Rotterdamse detentiecentrum hun steun aan de asielzoekers.

Foto's Bas Czerwinski, Martijn Beekman / ANP

Issa Koulibaly, uitgeprocedeerde asielzoeker in honger- en dorststaking

Foto's Bas Czerwinski, Martijn Beekman / ANP

Sympathisanten betuigen diezelfde maand bij het Rotterdamse detentiecentrum hun steun aan de asielzoekers.

Martijn Beekman / ANP

SCHEVENINGEN

Ze zijn verzwakt maar ook heel volhardend: de asielzoekers die stoppen met eten en drinken om niet terug te hoeven naar hun thuisland. Arts Elcke Bonsen helpt hen. 'Bewakers stoppen mijn

patiënten in de isoleercel.'

VAN ONZE VERSLAGGEEFSTER KAYA BOUMA

De uitgeprocedeerde Issa Koulibaly (28) uit Guinee is nu dertien dagen in honger- en dorststaking, uit protest tegen zijn uitzetting. Hij is opgenomen in het Medisch Justitieel Centrum in Scheveningen, waar vertrouwensarts Elcke Bonsen hem om de dag bezoekt.

'Ik heb pijn in mijn hoofd en mijn maag. Ik heb al drie keer bloed gekots', zegt de asielzoeker vanuit de bezoekersruimte in het gevangenisziekenhuis. Hij praat in het Engels. 'Elke dag voel ik me nog vermoeder.' Koulibaly slijt zijn dagen liggend op het bed in zijn eenpersoonscel. Hij leest de Koran en gaat één uur per dag luchten op de binnenplaats. Vorige week viel hij flauw onder de douche, die dag heeft hij gedronken.

Elke ochtend komen de instellingsartsen hem controleren, maar Koulibaly stuurt ze altijd weg. 'Ik heb mijn vertrouwensarts, Bonsen. Zij probeert mij niet over te halen te eten en te drinken. Wel zegt ze steeds tegen me dat mijn leven in gevaar komt als ik niet ga drinken, maar ik weet wat ik doe. Ik sterf liever hier dan terug te moeten naar de gevangenis in Guinee. Ik heb er nog nachtmerries van, de martelingen daar.'

De asielzoeker verkocht in zijn Afrikaanse thuisland kleding op de markt in zijn woonplaats Nzérékoré. Koulibaly zegt als toevallige voorbijganger bij een studentenprotest opgepakt te zijn. Hij belandde in de gevangenis en werd daar gemarteld. 'Ze sloegen met stokken en knepen me in mijn geslachtsdelen', vertelt hij.

Van de ene op de andere dag verdwenen er medegevangenen, Koulibaly vreesde voor zijn leven.

Zijn moeder, een kledinghandelaar, kon hem uiteindelijk vrijkopen.

Daarop ontvluchtte de Guineeër zijn land en vroeg in Nederland in 2009 asiel aan. Koulibaly had echter geen documenten om zijn verhaal te bewijzen, de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) achtte zijn vluchtverhaal bovendien ongeloofwaardig, zegt zijn advocaat Any-Marieke Eleveld. Het verzoek werd afgewezen.

Naast twee leden van de Koninklijke Marechaussee zou een arts hem op zijn vlucht naar Guinee begeleiden. Maar de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) wil dat er bij aankomst op het vliegveld in hoofdstad Conakry ook een arts staat. 'Uit zorgvuldigheid', lieten ze aan Eleveld weten. Het is de dienst niet gelukt dat te regelen en dus wordt de uitzetting een week uitgesteld.

'Onzin', zegt Eleveld. 'Hoe moeilijk kan het zijn daar een arts te regelen die naar het vliegveld komt.' Bovendien: waarom is die medische overdracht noodzakelijk als de DT&V haar cliënt wel gezond genoeg acht om een lange vliegreis te maken? De advocate denkt dat achter het uitstellen van de uitzetting heel andere redenen schuilgaan.

Zo zijn er vorige week woensdag Kamervragen gesteld over de uitzetting naar Guinee, waarin Teeven verzocht wordt om, tot hij de vragen heeft beantwoord, geen vreemdelingen meer naar dat land uit te zetten.

Koulibaly haalt zijn schouders op om de week uitstel die hij heeft gekregen. 'Wat heb ik hier aan? Ze zetten me volgende week alsnog uit.' Sinds hij op 17 mei te horen heeft gekregen dat hij uitgezet gaat worden, doet hij er alles aan om dat te voorkomen.

'Ik zat al tien maanden vast in het

detentiecentrum in Zeist toen 's morgens vroeg een bewaker mijn cel in kwam en zei: je krijgt 15 minuten om je spullen te pakken, dan ga je naar Schiphol, je wordt uitgezet.' De Guineeër raakte in paniek. Hij brak een bord en bekraste zichzelf met de scherven. Op zijn benen, borst en armen maakte hij diepe sneeën. Hij pakte een aansteker, stak zijn lakens in brand en wikkelde zichzelf in de lakens, in de hoop zichzelf ook in brand te steken. Alles om zijn uitzetting te voorkomen.

Hij trekt zijn blauwe ziekenhuiskleding uit om zijn littekens te tonen. Lange krassen, verspreid over zijn hele lichaam. De brand in zijn cel was snel geblust en de asielzoeker belandde in de isoleercel. Daar begon hij na een paar dagen zijn honger- en dorststaking. 'Het is niet makkelijk om vol te houden. Dat weet iedereen die het een keer heeft geprobeerd. Maar ik heb geen keuze, ik kan alleen maar hopen dat het niet voor niets is.'